

NEJLA'NIN ANISINA...

Ankara'da yağmurlu bir Ekim sabahı. Bir otobüs durağında, bir otobüs insan ve çevredekilerin gözü önünde bir kadın 17 yerinden bıçaklanarak öldürülüyor.

Ve insanlar cinayeti sadece izliyorlar.

Kadın katilin elinden kurtulmaya, aldığı bıçak darbelerine rağmen kaçmaya çalışıyor ve hiç kimse elini uzatmıyor. Oğlu katili durdurmaya çalışıyor ama olmuyor.

Ankara Adliyesi çalışanı ve BES işyeri temsilcisi Nejla Yıldız kızının eski arkadaşı Gazi Baltacı tarafından 20 Ekim 2010 günü bıçaklanarak böyle öldürüldü.

Nejla Yıldız henüz 40 yaşında, küçük yaşta anne olmuş; emekle, ezayla, büyük fedakarlıklarla iki çocuğunu tek başına yetiştirmiş, onların geleceği için saçını süpürge etmiş, dişini tırnağına takmış, hayatın bütün zorluklarına karşı örgütlü mücadeleyi seçmiş emekçi bir kadındı...O'nu sendikanın her eyleminde, her toplantısında, işyeri çalışmasında görebilirdik. Arkadaşları tarafından çok sevilir, her zaman dürüstlüğü ve çalışkanlığından söz edilirdi. Çalışma hayatında ve günlük yaşamında son derece sade, cılız bedenıyla korınca gibi çalışırken görmeye alıştığımız biriydi. O'nu bir cinayet sonucu kaybetmenin hem de kızının ekşi erkek arkadaşı olan henüz 20 yaşında bir genç tarafından 17 yerinden bıçaklanarak öldürülmüş olmasının sarsıntısını yaşıyoruz.

Nejla'nın öldürülmesinin ardından birçok konuyu acıyla ve öfkeyle yeniden sorgulamaya başlıyoruz.

-Nejla can güvenliğinin tehlikede olduğuna, ölümle tehdit edildiğine ilişkin devlete, onun kolluk güçlerine, yargısına şikayette bulunmasına rağmen neden koruma altına alınmadı? Sormak gerekiyor; devlet neden var? Devletin birinci görevi vatandaşını korumak değil midir?

-Biz ne zaman gözümüzün önünde bir insanın öldürülmesini sanki dizi film gibi izler hale getirdik?

-20 yaşında bir genç nasıl gözü dönmüş bir katile dönüşebilir?

Evet Nejla'nın arkasından birçok şeyi yeniden sorguluyoruz. Kadın cinayetlerinin durması, yeni genç katillerin yaratılmaması için sorgulamanın ötesinde, harekete geçmek ve durdurmak için daha kaç Nejla'nın ölmesi gerekiyor?

BES'li kadınlar Nejla'nın davasının sahibi ve takipçisi olacaklar. Mesele sadece katilin cezalandırılması değil bizim için. Artan kadın cinayetlerine karşı duruşun örgütlenmesi, yasalardaki kadın aleyhine oluşan boşlukların sonlandırılması için mücadele davasıdır. Büro emekçisi kadınlar olarak bu davayı takip edeceğimizi ilan ediyoruz.

ŞİDDETE,
TACİZE,
TECAVÜZE,
SAVAŞA,
KRİZE VE
SÖMÜRÜYE
KARŞI

**GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRECEĞİZ,
TALEPLERİMİZ İÇİN MÜCADELE EDECEĞİZ**

İşyerlerinde kadına şiddet ve tacize yönelik kamusal koruma tedbirleri alınması ve cezai müeyyidelerin artırılmasını,

Halen nüfusa göre ihtiyaç olan 1400 sığınma evinin derhal ve doğrudan ödeneklerle açılmasını,

Sözün bittiği o ölümcül noktayı kabullenmiyor, savaşın, şiddetin, silahların sesine karşı barışı,

Çalışma yaşamında cinsiyet ayrımcı uygulamalara son verilmesini istiyoruz.

BAŞKA BİR HAYAT MÜMKÜN

ARTIK SUSUP KATLANMA DEĞİL, MÜCADELE EDİP DEĞİŞTİRME ZAMANI

**ŞİDDETE, TACİZE, TECAVÜZE, SAVAŞA, CİNSİYETE DAYALI
AYRIMCI POLİTİKALARA KARŞI**

BÜRO EMEKÇİSİ KADINLAR; BES'TE ÖRGÜTLENELİM.

BES Büro Emekçileri Sendikası - Çeşitli Şişeler 09 10 2010
Saklı Senebilir Adına: Çeşitli Şişeler 09 10 2010 - Yarı İşleri 09 10 2010 - Hama, Savaş Genel İşleri Yürütme Kurulu
Sığıl ve Çiz İşleri 09 10 2010 - Yürütme Kurulu 09 10 2010 - Hama, Savaş Genel İşleri Yürütme Kurulu - Ankara
Tel: 0 312 425 83 79 - 425 85 08 - 425 82 08 - 425 83 21 - 425 81 82 Web: www.bes.org.tr E-posta: bes@bes.org.tr
Baskı: Hızlı Kâğıt Yayıncılık Baskı Yayıncılık Tic. San. Ltd. Şti. Ankara Sok. No:12/27 Kazlıçay/Ankara
Tel: 0 312 433 23 10 plus E-posta: info@hizlikagit.com.tr

**Çıglıklarla başlar ve
asla sessizlikle
sona ermemesi
gerekir!**

**KADINA
YÖNELİK
ŞİDDETE
SON**

ŞİDDETE KARŞI MÜCADELENİN SEMBOLLERİ; DOMİNLİK MİRABAL KARDEŞLER

25 Kasım 1960'da Dominik Cumhuriyetinde Trujillo diktatörlüğü döneminde, Sosyal Değişim Hareketi üyesi olan üç kadın Mirabal Kardeşler, arabalarından zorla indirilerek, tecavüz edilip katledildiler. Latin Amerikalı ve Karaipli kadınlar, bu vahşet karşısında günlerce tepkilerini sürdürdüler ve şiddete, cinsel tacize karşı mücadelenin simgesi olarak bu günün yaygınlaşmasını sağladılar. 1981 yılında Kolombiya'da düzenlenen 1.Feministler Kongresi'nde üç kız kardeşin anısına 25 Kasım "Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü" olarak kabul edildi.

Mirabal Kardeşlerin katledilmelerinin üzerinden 50 yıl geçti ve halen şiddet kadınların hayatında en önemli mücadele konusu olmaya devam ediyor.

ŞİDDET; KAPİTALİST SİSTEMİN KENDİSİDİR

Ülkemizde her gün ortalama üç kadının şiddet nedeniyle ölmesine ve son yedi yılda kadın cinayetlerinin yüzde 1400 artmasına rağmen yetkililer cina-yetlerin "münferit" olduğunu iddia ediyor. Böylece devleti sorumluluktan kurtararak, kadına karşı şiddeti toplumsal sorun olmaktan çıkarıp bireysel bir mesele, adli bir vaka olarak yansıtıyorlar.

Kadına yönelik şiddet ve kadın cinayeti davalarında halen haksız tahrik indirimleri uygulanıyor. Şikayet eden kadınlar koruma altına alınmıyor ve kadınlara başvuracakları bütün kapılar kapatılıyor. Bu nedenle adalet istiyoruz diye haykırıyoruz. Türk Ceza Kanununda kadın cinayetlerinin özel ağırlaştırıcı neden olarak kabul edilmesini, yani erkek cinayetlerine göre daha ağır ceza öngörülmesini, kadın cina-yetlerinde tahrik

indiriminin uygulanmayacağını yasal hüküm altına alınmasını, kadınlara yönelik tehditlerin öncelikle soruşturulması ve derhal koruma önlemlerinin yasada özel olarak düzenlenmesini istiyoruz.

ARTIK KOL KIRILIP YEN İÇİNDE KALMASIN

Dünyada ve ülkemizde, varlığından bile habersiz olduğumuz milyonlarca kadın, "en güvenli yer" diye bizlere tanıtılan evlerde, en yakınları tarafından zorla evlendiriliyor, dayak yiyor, sosyal yaşamı kısıtlanıyor. Tacize, tecavüze uğruyor, en-sestle karşılaşıyor, evden kovuluyor,

hakaret ve küfrün en ağırına uğrayarak aşağılanıyor, yok sayılıyor, gözleri önünde çocuklarına şiddet uygulanıyor.

Artık daha fazla zaman kaybetmeden birbirimizin omzuna dokunmak ve yaşadıklarımızı paylaşmak zorundayız. Paylaşmak ve yaşadığımız her türlü şiddete karşı dayanışmak bize yaşamı değiştirme gücünü getirecektir.

İŞ GÜVENCESİ HAKKINDAN VAZGEÇMEYECEĞİZ

Kadın işsizliğinin en yüksek olduğu Avrupa ülkesiyiz. İş güvencesini ortadan kaldıran yeni kamu personeli yasa tasarısıyla, binlerce kamu emekçisini sefalet ve geleceksizliğe mahkum eden 4-C, 4-B'li çalışma statüleriyle yine en çok kadınlar işsiz bırakılacak. Performans esaslı yönetim anlayışıyla çalışma hayatından çıkarılmak istenen kadınlar, daha fazla ekonomik şiddetle karşı karşıya kalacaklar.

MEDYA; ŞİDDETİ BESLİYOR

Gazetelerde "arka sayfa güzeli", televizyonların gündüz kuşağında "kurban ya da canı", reklamlarda, dizilerde "fedakar anne, iyi aile kızı" ya da

"fettan kadın", siyaset sayfalarında "başörtüsü" ya da "bayrak taşıyıcısı" olarak gösteriliyor kadınlar.

Medya şiddet haberlerini mizah malzemesi haline getirerek, tecavüzü meşru ve olağan bir olaymış gibi veriyor. Bu da yetmezmiş gibi bir parodiye, gülmece unsuruna dönüştürüyor. Medya, kadına yönelik şiddet, tecavüz ve cinayetleri haberleştirme şekliyle biz kadınlara bir kez daha şiddet uyguluyor.

EMEÇLİ KADINLAR BARIŞ İSTİYOR

Savaş; kadınlar için daha çok şiddet, daha çok yoksulluk anlamına geliyor. Tecavüzleri arttırıp meşrulaştırıyor. Büyük insan kaybının yanında, aynı zamanda ülkeyi yoksullaştırıyor. Doğayı yıkıma uğrattığımız toprakları kimsenin güvende olmadığı bir cehenneme çeviriyor.

KADINA
YÖNELİK
ŞİDDETE
SON